

کارگر سوسیالیست

۹۰

سال یازدهم، دوره دوم نشریه اتحادیه سوسیالیست‌های انقلابی ایران ۸ دی ۱۳۷۹ ۵۰ پنس

گردهمائی مستقل زنان در تهران

سارا قاضی

Sara@kargar.org

علیرغم برخورد‌های ارتجاعی اخیر خاتمی با مسائل روز ایران، علیرغم تحلیل‌های سازشکارانه اصلاح طلبان و علیرغم رهنمودهای بورژوازی سوسیال دموکرات‌های خارج کشور، توده مردم عادی ایران بدون داشتن رهبری سیاسی مترقی، خود دارند به جمع بندی‌های صحیح از شرایط سیاسی موجود رسیده و راه صحیح مبارزه را می‌جویند.

بنا به گزارش آمده در «سایت آوای زن» هفته پیش، فرهاد حیدری مصاحبه‌ای داشت با یکی از مسئولان برگزارکننده اولین گردهمائی مستقل زنان در شهر کتاب تهران. در شرایط امروز ایران، این حرکت یکی از مترقی‌ترین قدم‌های گروهی است که زنان ایران از بعد از انقلاب ۱۳۵۷ تا کنون برداشته‌اند. ناگفته نماند که البته در اعتراضات و تظاهرات اخیر در سراسر ایران یا زنان خود بنیانگذار حرکت بوده‌اند و یا بخشی از شرکت‌کنندگان آن. اما گردهمائی اخیر از جمله حرکت‌های نوین در جنبش زنان ایران به شمار می‌آید.

بنا به گزارش تهیه شده، شرکت در این گردهمائی برای همه آزاد و امکان صحبت برای هر که مایل بوده وجود داشته است. سخنرانان پیرامون مسائل روز زنان ایرانی در جامعه صحبت کرده و کوشیده بودند تا ریشه‌های آن مسائل را از دید و زاویه تجربی خود تجزیه و تحلیل نمایند!

این قدمی است مثبت و اگرچه هم اکنون در مرحله ابتدائی خود قرار دارد، ولی حرکتی است در جهت یک سازماندهی مستقل! تشکیل مستقلی که سپس خواهد توانست در پرتو آگاهی و کار عملی خود، روند حرکت و خطوط مبارزاتی و خواسته‌های خود را به شکلی سازمان یافته ارائه دهد. بقیه در صفحه ۳

عبور از «اصلاح طلبان»!

م. رازی

Razi@kargar.org

با نزدیک شدن انتخابات دوره هشتم ریاست جمهوری، دعوای باند‌های هیئت حاکم بالا گرفته است. باند «راست» به دیوان عالی کشور در مورد عملکرد خاتمی شکایت کرده و رهبر «مجاهدین انقلاب اسلامی» محمد سلامتی، که خبر را فاش کرده قرار است مورد تعقیب قانونی قرار گیرد! جنجال‌های انتخاباتی و دعوای خانوادگی باند‌های هیئت حاکم، قصد دارد توجه اصلی مسایل اجتماعی را به اختلاف بین «تمامیت خواهان» و «اصلاح طلبان» معطوف دارد. بخشی از اصلاح طلبان و همچنین تمامیت خواهان صحبت از «عبور از خاتمی» به میان آورده‌اند. در صورتی که مسئله اصلی کارگران و دانشجویان نه تنها عبور از خاتمی است، که عبور از «اصلاح طلبان» نیز می‌باشد.

بقیه در صفحه ۲

اخبار بین‌المللی کارگری:

اعتصاب عمومی کارگران اندونزی: صفحه ۴

مبارزات کارگران کره جنوبی: صفحه ۴

<http://www.kargar.org>

BM Kargar, London WC1N 3XX, UK

عبور از اصلاح طلبان.....بقیه از صفحه ۱

امروزه در ایران وضعیت انقلابی بوجود آمده و کل نظام مورد سؤال قرار گرفته است. حرکت‌های مستقل کارگری و دانشجویی با وجود عدم برخورداری از سازماندهی متشکل و منضبط، شعار «نا فرمانی مدنی» یا براندازی را مد نظر دارند. طرفداران جبهه دوم خرداد (درون و برون مرزی) با تمام قوای تبلیغاتی و سیاسی خواهان مسدود کردن این روند طبیعی هستند. امروز در ایران گرایش گسست از جبهه دوم خرداد تقویت گشته است. نیروهای گریز از مرکز در درون این جبهه با سرعت هر چه بیشتر در حال شکل گیری است.

اما، تمام اینها به این مفهوم نباید تلقی گردد که روند سرنگونی امری سهل و ساده و بدون دردسر خواهد بود. از یکسو نیروهای مسلح حزب الله و از سوی دیگر نیروهای اصلاح طلب و خادمان سوسیال دمکرات آنها همه قصد «حفظ وضعیت موجود» را داشته و دارند. طبقه کارگر پراکنده است و از سازماندهی کافی برخوردار نیست. دانشجویان و زنان هنوز سخنگویان واقعی خود را نداشته و اصلاح طلبان به سخنگویان آنها مبدل گشته اند. در خارج از کشور حزب های متعدد قیم مآب با برنامه های فرمیست و خرده بورژوازی به نام کارگران سخن گفته و خود را به کذب نماینده آنها معرفی می کنند. در صورتی که همه آنها فاقد برنامه «کارگری» و «کمونیستی» هستند.

اما با وجود تمام این مسایل، کارگران پیشروی ایران، کسانی که در دو دهه پیش، در صف مقدم مبارزات ضد رژیم قرار داشته و اعتراض های و اعتصابات کارگری را سازمان داده و می دهند، در حال شکل گیری سریع خود هستند. در درون این طیف محافل کارگری کمونیستی ظاهر گشته که در ارتباط با طبقه خود، به تدارکات اولیه برای ساختن حزب کارگری کمونیستی واقعی مبادرت کرده و خود را برای انقلاب آتی کارگری آماده می کنند. آنها نیک می دانند که طبقه کارگر ایران متکی بر نیروی خود قادر به ایجاد حزب پیشتاز انقلابی است و نیازی به «قیم» ندارد. در نتیجه یکی از وظایف محوری افراد و نیروهای مترقی و انقلابی، مرتبط کردن خود به این محافل و ایجاد تسهیلات لازم و ضروری برای به قدرت رساندن طبقه کارگر است.

طبقه کارگر همانند لکوموتیوی است که مسایل سایر قشرهای تحت ستم را در محور کار خود قرار داده و جامعه ای خالی از

هر گونه ستم و استثمار و ارباب عقاید و افکار بوجود خواهد آورد. دمکراسی کارگری، دمکراسی ای است به مراتب عالی تر از دمکراسی بورژوازی. حقوق دمکراتیک شهروندان ایران تنها زمانی قابل تحقق می گردند که اقتصاد با برنامه در ایران اعمال گردد. رفاه فرهنگی و آزادی اندیشه، زمانی بوجود می آید که نا برابری اقتصادی و هرج و مرج از میان برداشته شود. آزادی زنان و ملیتها، زمانی تضمین می گردد که رژیم های بورژوا از قدرت ساقط گردند. از اینرو، قشرهای تحت ستم برای رهایی از یوغ استثمار و ستم، نباید چشم امیدی به دولتهای رنگارنگ بورژوا بیندند. در طی نیم قرن پیش، دو دولت سرمایه داری را مردم ایران تجربه کردند. در سطح جهانی طی ۱۷۰ سال پیش، بارها دولتهای سرمایه داری به نام و نشانهای عوام فریبانه، برای حفظ مالکیت خصوصی، مردم زحمتکش جهان را مرعوب کرده و جنگ های خانمانسوز بر آنها تحمیل کردند.

امروز زمان آن فرا رسیده که نیروها و افراد مترقی بر محور انقلاب سوسیالیستی خود را سازمان داده و از طبقه کارگر برای سازماندهی انقلاب آتی حمایت کنند. چنانچه در انقلاب آتی حکومت کارگری و رژیم شورایی شکل نگیرد؛ و با سرنگونی رژیم کنونی یک دولت دیگر با همان ماهیت و ظاهری دیگر جایگزین گردد، مسایل کنونی به نوعی دیگر در جامعه ایران باقی خواهند ماند.

۲۴ آذر ۱۳۷۹

گردهمایی.....

بقیه از صفحه ۴

زنان کارگر ما قبل از ایجاد امکان برای کسب حقوق انسانی و اجتماعی خود، می باید اول به عنوان کارگر ماهیت طبقاتی کلیه جناح های درون رژیم و اپوزیسیون داخل و خارج کشور را شناخته و خط سیاسی خود را از آنها جدا نموده و در چهارچوب مبارزات طبقاتی در عین حال به دفاع از حقوق خود نیز بپردازند. در این جا است که مسائل سیاسی با مسائل اجتماعی بهم گره خورد و ماهیتی طبقاتی پیدا می کند. به این دلیل است که با تمام مردسالاری حاکم در ایران و مسائل ومصائبی که سخنرانان مطرح می کنند، بنا به گزارش مذکور، مردانی چند نیز در این گردهمایی شرکت می کند و بدینسان حمایت خود را از چنین مبارزاتی اعلام می دارند.

۲۰ دسامبر ۲۰۰۰

گردهمایی.....بقیه اط صفحه ۱

اما در حال حاضر، چند قدم بلافاصله بعدی، همان احساس تنها نبودن و باهم متحد بودن و شنیدن تجربیات، نظرات و مشکلات همدیگر است. در مرحله بعد از این، یافتن راه حل و آنهم نه راه حلی لحظه ای و کوتاه مدت، بلکه راه حلی اساسی و پایدار خواهد بود. در این مقطع است که اختلاف نظرها متظاهر گشته و در درون چنین تشکلی جناح بندی خواهد شد و راه حل های مطرح شده، تماماً ریشه ای طبقاتی خواهد داشت.

در چنین مقطعی از زمان، تنها آگاهی طبقاتی و اطلاعات تئوریک زنان پیشرو طبقه کارگر درون این تشکل خواهد بود که با پیشبرد بحث های صحیح و تجزیه و تحلیل درست از وضعیت سیاسی روز، قادر خواهد بود این تشکل را سازماندهی کرده و به خواسته و اهداف کلیه زنان جامعه (به غیر از آنان که منافعشان در این راستا به خطر می افتد) جواب قاطع و مثبت دهند.

از پس این چنین بحث هائی آزاد و دموکراتیک است که این تشکل قادر خواهد بود ماهیت واقعی خود را به نمایش بگذارد. این بحث ها نمی بایستی به شکل سخنرانی و ابراز عقیده تعدادی افراد خاص (و احیاناً سرشناس) صورت گرفته که برعکس، می بایستی موقعیتی باشد کاملاً دموکراتیک و با صبر و بردباری بسیار برای تشویق همگان در شرکت در آن. لذا حتی اگر کسانی هستند که تا کنون در جمع صحبت نکرده و این کار برایشان راحت نیست، باید این فرصت را بیابند که در این جمع، آموزش دیده و نه تنها رفع این ضعف را نمایند، بلکه خود فعالانی شوند برای آموزش افراد دیگری مثل خود. به این ترتیب همگان از یک شانس مساوی در نقش داشتن در بحث ها برخوردار بوده و قادر خواهند بود قابلیت های خود را به بهترین نحوی به نمایش بگذارند و در برابر تصمیمات گرفته شده، احساس مسئولیت کنند. یکی از روش های کار در چنین مقطعی، تقسیم کردن حاضرین به گروه های بسیار کوچک چند نفره می باشد که در آن چند مسئله از قبل تأیید شده به بحث گذاشته شده و سپس نماینده هر گروه نظر نهائی گروه خود را به اطلاع بقیه در آن گردهمایی بگذارد. برای مثل، در این مصاحبه آمده بود که دستگاه های خبری به عناوین مختلف از پخش خبر تشکیل این گردهمایی خودداری

کرده بودند، لذا تعداد حاضر در این نشست (که حدود ۸۰۰ نفر بوده است) تنها از طریق دهان به دهان شنیدن مطلع گشته و در آنجا جمع شده بودند. این نشان می دهد که زنان ما آماده ایجاد یک تحول واقعی در وضعیت کنونی خود می باشند، اما وسیله و امکانات در اختیار نیست. در نتیجه، این خود اولین مشکل اساسی این زنان است که چگونه برای خود تبلیغ کنند و وجود چنین تشکلی را به اطلاع بقیه برسانند. این نمونه است از مسائل عینی آنان که می تواند در نشست گروه های کوچک، مطرح و با کمک همه حاضرین برای آن راه حلی بیابند. تدریجاً زمانی که همه مسائل مطرح گشته باشد، طبیعتاً می توان آنها را دسته بندی کرده و به ترتیب به بحث گذاشت.

بهرحال آنچه که قابل توجه خاص است، این است که در کشورهایی مانند ایران، هیچ گونه بحث با نتیجه گیری درستی انجام نخواهد گرفت، مگر اینکه نهایتاً شکلی سیاسی یافته و باعث مطرح شدن مسائل سیاسی روز ایران و چگونگی مواجه شدن با رژیم، صرف نظر از جناح های درون طیف حاکم و تحلیل واقع بینانه از خط تئوریک و سیاسی اپوزیسیون بورژوا دموکرات گردد. در این راستا وظیفه نیروهای پیشرو و انقلابی درون تشکل سنگین شده و مسئولیت خط دادن به این گونه بحث ها به گردن آنان می افتد.

در عین حال، این نکته که علیرغم همگونی مشکلات زنان ایرانی، دید و برداشت آنها از راه حل برای این مسائل متفاوت بوده و پایگاهی طبقاتی دارد، بیشتر آشکار می گردد. با توجه به این نکته، هرگز نمی توان در برداشتن ستم موجود بر زنان در جامعه امروز ایران یک راه حل «دموکراتیک» برای آن پیدا کرد. یعنی راه حلی یافت که مورد تأیید زنان تمام طبقات جامعه باشد. زیرا که ابعاد و عمق ستم بر زن در کلیه جوامع ارتباط مستقیم با پایگاه طبقاتی آنها دارد. برای مثال، موقعیت یک خانم دکتر با موقعیت یک زن کارگر در ایران با هم یکی نیست و اگرچه هر دو به علت زن بودن مورد ستم قرار می گیرند، اما زن کارگر همزمان می بایستی برای دفاع از حقوق خود با بورژوازی حاکم که دشمن طبقه او است نیز بجنگد. در حالی که آن زن دکتر، تنها برای دفاع از جنسیت خویش با طبقه خود در جنگ است. لذا خواسته های این دو زن نهایتاً از هم دور شده و به همین علت، نوع مبارزه آنها هم با هم فرق می کند.

بقیه در صفحه ۳

اخبار بین المللی کارگری

اندونزی

کارگران یکی از هتل های جاکارتا، پایتخت اندونزی، مورد حمله پلیس قرار گرفتند
کارگران هتل «شانگری لا» که قبل از شروع تعطیلات کریسمس اعتصاب کرده بودند، به محض پایان گرفتن جشن کریسمس در روز ۲۴ دسامبر مورد حمله ۲۵۰ تن از افراد پلیس اندونزی واقع گردیدند.
کارگران هتل که برای دریافت دستمزد بیشتر و شرایط کاری بهتر اعتصاب نشسته کرده بودند، به ناگهان مورد حمله ضربتی پلیس قرار می گیرند.

کره جنوبی

مقاومت تظاهر کنندگان در برابر پلیس
کارگران و کارمندان یکی از شعبه های بانک مسکن و تجارت کره جنوبی در سئول از روز جمعه، ۲۲ دسامبر یک اعتصاب نشسته در محل دوره آموزشی خود ترتیب داده اند.
۱۵۰۰۰ کارگر و کارمند در برابر طرح ادغام بانک ها که منجر به از دست دادن مشاغلشان می شود، علیرغم اولتیماتوم پلیس در محل گرد آمده و خود را آماده مبارزه با پلیس کردند. آنان با برپائی چادر و تهیه وسائل در محل، اردو زده و آنجا را سنگر خود ساختند و برای رو در روئی با پلیس به وسائل دفاعی از نوع چماق و باطوم و قلوله سنگ مجهز شدند.
هزاران نفر از افراد پلیس از زمین و هوا محل را محاصره کرده و آنان را به پایان دادن به اعتصاب و تظاهرات فراخواندند. اما تظاهر کنندگان در برابر این حرکت پلیس، شروع به دادن شعارهای ضد رژیم نمودند. در آن روز شعبه های دیگری از این بانک به تعطیلی کشیده شد.
تظاهر کنندگان شعار می دادند که تا انحلال کامل اجرای این طرح، دست از اعتصاب نخواهند کشید.
روز شنبه ۲۳ دسامبر، چند تن از مدیران بانک که عضو اتحادیه خود نبودند، به تظاهر کنندگان پیوستند و به این ترتیب باعث بسته شدن ۱۰۰۰ شعبه دیگر این بانک گردیدند.

عمل کارگری شماره ۶

انتشار یافت

AMAL-E KARGARI (Workers' Action) No. 6
Wednesday 27 December 2000.

* MAHMOOD SALEHI SOLIDARITY MESSAGES:

* We thank you for all your messages so far.
Please ask your workmates,
trade union,
* political organisation or students' organisation to support Salehi. He is still in jail -
* just because he is trying to set up a union!
* For details see:
<http://www.kargar.org/english.htm>

* OUR NEW ADDRESS:

* Our new postal address for sending all publications/correspondence is:
* BM KARGAR, LONDON WC1N 3XX, United Kingdom.

In this issue:

IRAN:

- 1- The 'serial murders' trial begins.
- 2- Several dozen injured in two days of clashes in Lamerd.
- 3- Jewish MP condemns discrimination.
- 4- Sacked workers demand their jobs back.

INTERNATIONAL:

- 1- Zionism and US imperialism pile on the pressure.
- 2- Political prisoners' "death fast" brutally ended in Turkey.

For previous communiqués or a formatted version of Amal-e Kargari please see

<http://www.kargar.org/english.htm>